

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Lichy József ügyvéd által képviselt I.r., a személyesen eljáró II.r. felpereseknek a dr. Szénási Zsuzsanna ügyvéd és Paróczai Csaba intézményvezető által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 2.M.435/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.083/2009/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az I.r. felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.083/2009/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy - tizenöt napon belül - 12.000 (tizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget fizessen meg az alperesnek.

A felülvizsgálati eljárás illetve az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperesek 2005. augusztus 31-én kötöttek munkaszerződést az alperessel, az I.r. felperes munkaköre vezetői és minőségügyi tanácsadó, a II.r. felperesé vezetői tanácsadó volt. A munkaszerződés rögzítette, hogy a munkavállalók munkavégzési helye a H.T.M.I. székhelyei és telephelyei azzal, hogy feladataikat az igazgató engedélyével „táv munka” formájában is elláthatják. Az alperes a felperesek munkaviszonyát 2005. november 15-ével rendkívüli felmondással megszüntette azon indokolással, hogy munkaviszonyból származó kötelezettségüket szándékosan, jelentős mértékben megszegték, és folyamatosan olyan magatartást tanúsítottak, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette. Írásbeli felszólítás ellenére a munkahelyükön nem jelentek meg, a munkakörükkel összefüggő munkát nem végeztek. Ezzel lényegében megtagadták a munkáltató utasításának teljesítését, és lehetetlenné tették, hogy a munkavégzéssel kapcsolatos irányítási, ellenőrzési, és vezetői jogainak érvényt szerezzen. A munkáltató a felperesek terhére róta, hogy elmulasztották a tájékoztatási kötelezettségüket arra vonatkozóan, hogy máshol, ugyanilyen típusú főállású munkaviszonyuk van, amivel megszegték a munkaszerződést, továbbá október 10-e óta folyamatosan megtevesztő magatartást tanúsítanak a munkáltató irányába. A rendkívüli felmondás további indoka volt, hogy a felperesek az alperes iskolával kötött munkaviszonyukat bizonyíthatóan arra használták fel, hogy a J. A., a B.A.M.I. köztartozásai és adótartozásai egy részét, összesen 13.036.615 forintot a H.T.M.I.-vel próbálják megfizettetni.

A felperesek a keresetükben a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérték eredeti munkakörükbe történő visszahelyezésük mellőzésével.

A Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.435/2008/9. számú ítéletével a kereseteket elutasította, és a felpereseket egyetemlegesen 150.000 forint perköltség viselésére kötelezte. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperesek a munkájukat a munkáltató székhelyén kívül is végezhettek. Ez a körülmény azonban nem mentesítette őket azon munkaviszonyból eredő kötelezettségük alól, hogy a munkáltató felhívására az s. székhelyen megjelenjenek.

A bíróság nem találta bizonyítottnak a felperesek azon állítását, hogy az alperes munkáltató részére a munkaviszonyukból származó munkavégzési kötelezettségüket teljesítették. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy szeptember-október hónapban a felperesek munkatervet és beszámolót egyáltalán nem is készítettek, hiszen az október 14-ei iratukban tagadták ezirányú kötelezettségüket. Ehhez képest a november 4-ei levelükhöz mellékelte, közösen írt munkaterv szeptember 15-ei dátumozással nem is készülhetett el. Az elsőfokú bíróság az iratokhoz csatolt kuratóriumi jegyzőkönyvből megállapította, hogy a határozat előterjesztői a felperesek voltak, akik annak meghozatalában is részt vettek. Tekintettel arra, hogy a felperesek nemcsak a J.A. kuratóriumának a tagjai, hanem a munkáltató intézmény munkavállalói is voltak egyben, a fenti magatartásukkal a saját munkáltatójuk működésének lehetetlenné tételében közreműködtek. Hivatkozott az Mt. 3. §-ának (5) bekezdése kapcsán arra, hogy a felperesek magatartása jelentősen sértette az alperes jogos gazdasági érdekeit. A felperesek fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.083/2009/7. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, az elsőfokú perköltségben való marasztalás vonatkozásában megváltoztatta, a felperesek egyetemleges marasztalását mellőzte, és kötelezte az I.r. felperest 60.000 forint, míg a II.r. felperest 90.000 forint perköltség viselésére. A másodfokú perköltség összegét a bíróság 30.000, illetve 45.000 forintban határozta meg kimondva, hogy az első-, és a másodfokú illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság álláspontja szerint helytálló az alperes álláspontja mind a határidő-számítás, mind a rendkívüli felmondás indokai körében. A felperesek a munkáltató érdekével ellentétben álló döntés meghozatalában vettek részt kuratóriumi tagként, e tekintetben pedig nincs jelentősége annak, hogy a fenntartó alapítványok között miben volt vita. A felperesek magatartását csupán abból a szempontból vehette figyelembe a munkáltató, hogy az ő gazdasági érdekeit sérti a felperesek kuratóriumi tagként kifejtett magatartása. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság döntése érdemben helytálló volt, ezért azt a másodfokú bíróság helybenhagyta, csupán az egyetemleges marasztalást mellőzte. Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen az eljáró bíróságok

ítéleteinek hatályon kívül helyezésére, és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára irányult az alperes keresete szerinti marasztalása mellett. Másodlagos kérelmében az I.r. felperes az első-, vagy a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és ezen bíróság új eljárásra utasítását kérte.Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem foglaltak állást a „távmunkára” történő hivatkozás tekintetében, holott erre kifejezetten utalt a munkaszerződése. Hivatkozása szerint a jelen ügy eldöntése szempontjából nem az Mt. 103. §-ának, hanem az Mt. 192/C. §-ának van jelentősége.A felülvizsgálati kérelem további hivatkozása szerint a bíróságok az Mt. 3. §-ának (5) bekezdésének rendelkezését jogellenesen alkalmazták. A munkáltató jogos gazdasági érdekeit kell veszélyeztetni a törvény szerint egy rendkívüli felmondást megalapozó magatartásnak, ez azonban a jelen esetben nem volt megállapítható, mivel a felperest jogszabály jogosította fel az eljárásra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül [Pp. 275. § (2) bekezdés].A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdekét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].Alaptalanul sérelmezte az I.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a bíróságok nem értékelték a „távmunkára” vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. Az elsőfokú bíróság az ítéletében egyértelműen utalt arra, hogy a munkavállalók a munkáltatói jogkör gyakorlójának többszöri felhívása (2005. október 10., október 27.) ellenére nem jelentek meg a munkahelyükön, a munkavégzési kötelezettségüknek e körben nem tettek eleget. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy a felperes „távmunkavégzésre” (telephelyen kívüli munkavégzésre) is jogosult lehetett, mivel az alperes határozott utasítására a munkahelyen mindenképpen meg kellett volna jelennie (Mt. 103. §) az együttműködési kötelezettsége alapján.Ugyancsak megalapozatlan a felülvizsgálati kérelemnek a rendeltetésellenes joggyakorlásra vonatkozó álláspontja. Az Mt. 4. § (2) bekezdése értelmében a jog gyakorlása különösen akkor nem rendeltetésszerű, ha az mások jogos érdekének csorbítására, érdekérvényesítésének korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul, vagy erre vezet. A rendeltetésellenes joggyakorlásra vonatkozó bizonyítási szabályok szerint a bizonyítási teher a felperesekre hárult [Pp.

164. § (1) bekezdés], akik még csak nem is valószínűsítették az ebben a körben tett előadásukat.

A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az I.r. felperes a munkáltató érdekével ellentétben álló döntés meghozatalában vett részt kuratóriumi tagként, és a jelen jogvita eldöntése során nincs annak jelentősége, hogy az alperes és a kuratórium közötti vita miben állt, és kit milyen kötelezettség terhelte. A munkáltató a felperes eljárását alappal értékelte úgy, hogy az a jogos gazdasági érdekeit sérti [Mt. 3. § (5) bekezdés], mivel a felperes által előterjesztett és megszavazott határozat az alperes működésére jelentős kihatással lehetett. Mindebből következően pedig az alperes joggal élt a rendkívüli felmondással [Mt. 96. § (1) bekezdés].

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az I.r. felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja, és 14. §-a értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2010. szeptember 1.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével. Nné tisztviselő